

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Drochia din 13 aprilie 2022 și deciziei Colegiului penal Curții de Apel Bălți din 02 august 2022, declarat de avocata Maria Corolevschi, în numele inculpatului

Ciornîi Ruslan XXXX,

anterior condamnat prin:

1) sentința Judecătoriei Bălți din 30.09.2016 în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la 13 ani închisoare:

2) sentința Judecătoriei Bălți din 23.02.2017 și încheierea Judecătoriei Bălți din 19.06.2017, în baza art. 190 alin. (2) lit. c), 217¹ alin. (3) lit. f), 186 alin. (2) lit. d), 84 Cod penal la 13 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de gestionare a bunurilor altor persoane și de circuitul drogurilor pe un termen de 3 ani.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 15.12.2021 – 13.04.2022,
instanța de apel 03.05.2022 – 06.09.2022,
instanța de recurs: 24.10.2022 – 20.01.2023.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Drochia din 13 aprilie 2022, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Ciornîi Ruslan a fost condamnat în baza art. 208¹ Cod penal la 2 ani închisoare.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, adăugirea parțială a pedepsei aplicate conform încheierii Judecătorei Bălți din 19.06.2017, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de gestionare a bunurilor altor persoane și de circuitul drogurilor pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, din 13.04.2022.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Ciornîi Ruslan, în perioada de timp cuprinsă între 18 martie -13 aprilie 2021, aflându-se în Penitenciarul nr. 6 Soroca, unde își execută pedeapsa sub formă de închisoare, stabilită prin sentința Judecătorei mun. Bălți din 23.02.2017, acționând intenționat, în scop de difuzare a pornografiei infantile, din motive de răzbunare în privința cunoscutei Orlovschi Natalia, utilizând telefonul mobil, prin intermediul site-ului „odnoklassniki.ru” a transmis pe profilul mamei sale, Ciornaia Ecaterina pentru vizualizare 3 imagini reale, în formă electronică, ale organelor sexuale ale minorei Orlovschi Valeria, a.n. XXXX, reprezentate în manieră lascivă și obscenă, fotografiate de mama sa, Orlovschi Natalia, în perioada decembrie 2018-februarie 2019, fapt pentru care ultima a fost condamnată la închisoare prin sentința Judecătorei Strășeni din 19.11.2019 și care au fost obținute de către el prin metoda și în perioada nestabilită de către organul de urmărire penală.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele incriminate, solicitând examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală și i-a încadrat acțiunile în baza art. 208¹ Cod Penal ca pornografie infantilă, adică deținerea și difuzarea de imagini ale unui copil implicat în activități sexuale explicite, reale, reprezentate de manieră lascivă și obscenă, în formă electronică.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, care se pedepsește cu închisoare de la 1 la 3 ani, că a recunoscut vina integral și s-a căit de cele comise, că circumstanțe agravante fiind săvârșirea infracțiunii de către o persoană care are antecedente penale, în prezent își execută pedeapsa sub formă de închisoare în penitenciarul 17 Rezina, că în perioada anilor 2014-2016 de 17 ori a fost sancționat contravențional, nu este angajat în câmpul muncii, că potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă prin condamnare la închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Instanța a reținut că în baza sentinței Judecătorei Bălți din 30.09.2016, Ciornîi R. a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la 13 ani închisoare.

Prin sentința Judecătorei Bălți din 23.02.2017 a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c), 217¹ alin. (3) lit. f), 186 alin. (2) lit. d), 84 Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de gestionarea bunurilor altor persoane și de circuitul drogurilor pe un termen de 3 ani.

Prin încheierea Judecătorei Bălți din 19.06.2017, în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de sentințe, prin cumulul pedepselor aplicate prin sentința Judecătorei Bălți din 23.02.2017 și prin sentința Judecătorei Bălți din 30.09.2016, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 13 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de gestionarea bunurilor altor persoane și de circuitul drogurilor pe un termen de 3 ani.

3. Avocatul Vitalie Vangheli a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Apelantul a invocat că pedeapsa stabilită lui Ciornîi R. este aspră, deoarece instanța nu a luat în considerație că ultimul a recunoscut integral vina, se căiește sincer de cele comise, a depus cerere privind examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

Aceste circumstanțe, cât și comportamentul inculpatului pe parcursul ședințelor de judecată, permit aplicarea unei pedepse mai blânde.

Instanța de fond, putea să-i aplice o pedeapsă mai blândă, sub forma de închisoare, reieșind din limitele 8 luni - 2 ani, însă i-a aplicat limita maximală posibilă, adică 2 ani.

4. Potrivit deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Bălți din 02 august 2022, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că starea de fapt reținută și de drept apreciată, concordă cu probele administrate și examinate în ședința de judecată, instanța just încadrând acțiunile inculpatului în baza art. 208¹ Cod penal, ca pornografie infantilă, adică deținerea și difuzarea de imagini ale unui copil implicat în activități sexuale explicite, reale, reprezentate de manieră lascivă și obscenă, în formă electronică.

Vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate pe deplin a fost stabilită prin probele administrate pe dosar în faza de urmărire penală acestea fiind acceptate de inculpat prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești și acceptată de instanța de fond prin încheierea din 21.03.2022.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Ori, pedeapsa aplicată inculpatului de către instanța de fond este adecvată și nu contravine prevederilor legii.

Prima instanță corect a ținut seama de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care prevede aplicarea pedepsei în cazul judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptei penale, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, persoana inculpatului care anterior a fost condamnat și în prezent execută pedeapsa în penitenciarul 17 Rezina, că în perioada anilor 2014-2016 de 17 ori a fost sancționat contravențional, nu se află la evidența medicului psihiatru și nu este angajat în câmpul muncii.

În circumstanțele menționate ale cauzei nu este temei de a considera pedeapsa stabilită inculpatului ca fiind aspră, iar argumentele aduse în apel în circumstanțele constatate pe caz, nu pot servi drept temei pentru stabilirea unei pedepsei mai blânde inculpatului.

Este nefondată solicitarea apărătorului privind aplicarea prevederilor art. 85 alin. (1) și art. 84 alin. (2), (4) Cod penal, prin care instanța urma să aplice pedeapsa definitivă sub forma de închisoare mai blândă, dat fiind faptul că inculpatul Ciornîi Ruslan în prezent își execută pedeapsa sub formă de închisoare în penitenciarul 17 Rezina, astfel instanța de fond corect i-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani 6 luni, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de gestionare a bunurilor altor persoane și de circuitul drogurilor pe un termen de 3 ani, ținând seama în acest sens de termenul de pedeapsă rămas pentru ispășire.

5. Avocata Maria Corolevschi, declară recurs ordinar, solicitând *casarea hotărârilor adoptate, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.*

Recurenta indică că atât instanța de fond, cât și de apel au examinat cauza superficial, fără să țină cont de toate aspectele cauzei și de art. 7 Cod penal, care prevede principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

Mai mult, instanțele ierarhic inferioare urmau să țină cont de dispozițiile art. 75 Cod penal, din care rezultă trei criterii generale cu valoare de principiu, iar pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Prin urmare, pedeapsa stabilită inculpatului sub formă de închisoare pe termen de 2 ani este prea aspră, întrucât cauza a fost examinată în procedură simplificată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în temeiul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2., 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, corect ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75, 85 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

În consecutivitatea enunțată, instanțele just au concluzionat că în cazul în care inculpatul a recunoscut vina și a solicitat judecarea cauzei conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, dar a comis o infracțiune mai puțin gravă, care se pedepsește în exclusivitate cu închisoare de la 1 la 3 ani închisoare, are antecedente penale și execută pedeapsa în penitenciar, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de recurentă, aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea stabilită de instanțe, ar reprezenta o soluție inequitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, persoana inculpatului și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele și circumstanțele cauzei în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Maria Corolevschi, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Bălți din 02 august 2022, în privința inculpatului Ciornîi Ruslan XXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 27 ianuarie 2023.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Victor Boico

